

PODSTAWY PRAWNE UPRAWIANIA KRÓTKOFALARSTWA W POLSCE

Ruch krótkofalarski, tak jak każda inna działalność społeczna, w warunkach zorganizowanego społeczeństwa musi być ujęty w określone normy prawne, musi podlegać ustalonym i obowiązującym wszystkim przepisom. Nie do pomyślenia jest bowiem, aby każdy krótkofalowiec kierował się w swej pracy własnym „widzimisie” — powstałby wtedy na falach eteru nieopisany chaos, podobny do chaosu na ulicach miasta, w którym wszyscy kierowcy przestali nagle przestrzegać przepisów ruchu drogowego.

W Polsce organem państwowym, powołanym do opieki nad ruchem krótkofalarskim i do ustalania obowiązujących ten ruch przepisów, jest Ministerstwo Transportu, Żeglugi i Łączności. Minister tego resortu wydaje (i podpisuje) rozporządzenia odnośnie zasad udzielania zezwoleń na zakładanie amatorskich i doświadczalnych urządzeń radiowych oraz warunków ich używania. Szczegółowe przepisy, dotyczące pracy krótkofalowców, opracowuje i wydaje specjalny organ państwowy powołany do koordynacji i kontroli służb radiowych w Polsce — Państwowa Inspekcja Radiowa.

Wszystkich krótkofalowców obowiązują także przepisy wewnątrzorganizacyjne (przede wszystkim statut i regulaminy) Polskiego Związku Krótkofalowców — organizacji kierującej ruchem krótkofalarskim w Polsce i reprezentującej go za granicą.

7.1. Ustawa o Łączności

Wszystkie służby łączności w naszym kraju, w tym również profesjonalne i amatorskie służby radiokomunikacyjne, działają na pod-

stawie Ustawy o Łączności, uchwalonej przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 15 listopada 1984 r. i zamieszczonej w Dzienniku Ustaw nr 54 z dnia 30 listopada 1984 r. (poz. 275). Z tekstu Ustawy przytoczymy te jej artykuły, które dotyczą działalności radioamatorów i krótkofalowców.

Art. 9

1. Posiadanie, zakładanie i używanie radiowych urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i radiowych urządzeń odbiorczych oraz sieci radiokomunikacyjnych wymaga zezwolenia.
2. Posiadanie i używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych innych niż odbiorniki powszechnego odbioru wymaga zezwolenia.

Art. 12

1. Za używanie urządzeń radiowych nadawczych, nadawczo-odbiorczych i odbiorczych pobiera się opłaty na rzecz budżetu Państwa; w razie zwłoki w ich uiszczeniu pobiera się kary pieniężne ustalone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 3.
2. W razie stwierdzenia używania urządzeń, o których mowa w ust. 1, bez zezwolenia, pobiera się opłatę za faktyczny okres używania urządzenia, nie mniej niż za okres 1 roku.

Art. 18

3. Prezes Rady Ministrów może ze względu na interes Państwa wstrzymać lub ograniczyć pracę określonych urządzeń łączności.

Art. 19

1. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, ustala:

.....

- 3) szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na posiadanie, zakładanie i używanie urządzeń, o których mowa w art. 9 i 11, warunki używania tych urządzeń oraz organy właściwe w tych sprawach.

Art. 26

1. Minister Łączności przydziela nadawczym i nadawczo-odbiorczym urządzeniom radiokomunikacyjnym częstotliwości oraz znaki wywoławcze lub inne sygnały identyfikacyjne.

Ustawa o Łączności określa również (art. 83), że na podstawie Kodeksu Wykroczeń podlega karze każdy, kto bez wymaganego zezwolenia bądź wbrew jego warunkom posiada lub używa radiowe urządzenie odbiorcze, a także odbiornik radiofoniczny i odbiornik telewizyjny inne niż do powszechnego odbioru, albo wbrew warunkom zezwolenia używa radiowego urządzenia nadawczego.

7.2. Rozporządzenie Ministra Łączności

Szczegółowe zasady działalności radiostacji amatorskich i wydawania zezwoleń określa Rozporządzenie Ministra Łączności z dnia

25 kwietnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad wydawania zezwoleń na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urządzeń radiowych, warunków ich używania oraz organów właściwych w tych sprawach. Rozporządzenie to jest opublikowane w Dzienniku Ustaw nr 19 z dnia 21 maja 1986 r. (poz. 99). Ponieważ tekst Rozporządzenia powinien posiadać każdy krótkofalowiec, przytaczamy je w całości.

Rozdział 1 — Przepisy ogólne

§ 1.1. Amatorskim urządzeniem radiowym jest urządzenie radiowe: nadawcze, nadawczo-odbiorcze lub odbiorcze stosowane w amatorskiej służbie radiowej, którego używanie nie ma charakteru zawodowego lub zarobkowego.

2. Amatorskimi urządzeniami radiowymi są:

- 1) posiadane i używane przez osoby fizyczne nadawcze i nadawczo-odbiorcze indywidualne urządzenia radiowe (w tym urządzenia radiowe małej mocy: zdalnego sterowania oraz radiotelefoniczne), zwane dalej „radiostacjami indywidualnymi”,
- 2) posiadane i używane przez kluby radioamatorskie nadawcze i nadawczo-odbiorcze urządzenia radiowe, zwane dalej „radiostacjami klubowymi”,
- 3) posiadane i używane przez osoby fizyczne i kluby radioamatorskie odbiorcze urządzenia radiowe, przeznaczone jedynie do nasłuchów w zakresach i kanałach częstotliwości przydzielonych dla amatorskiej służby radiowej.

Rozdział 2 — Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych

§ 2.1. Ustala się cztery kategorie zezwoleń dla posiadaczy i użytkowników radiowych urządzeń amatorskich: nadawczych i nadawczo-odbiorczych:

1) posiadacz zezwolenia kategorii I lub II może posiadać i używać określone w zezwoleniu amatorskie urządzenie radiowe przystosowane do pracy w zakresie fal:

a) hektametrowych (pośrednich), dekametrowych (krótkich), metrowych (ultrakrótkich) oraz w wyższych zakresach częstotliwości (kategoria I),

b) metrowych (ultrakrótkich) oraz w wyższych zakresach częstotliwości (kategoria II),

2) posiadacz zezwolenia kategorii III lub IV może posiadać i używać określone w zezwoleniu amatorskie urządzenie małej mocy przystosowane do pracy w zakresach częstotliwości $27,12 \text{ MHz} \pm 0,6\%$ oraz innych ustalonych zakresach częstotliwości nie podlegających ochronie przed zakłóceniami, wykorzystywane do:

a) zdalnego sterowania (kategoria III),

b) ruchomej łączności radiotelefonicznej (kategoria IV).

2. Na posiadanie i używanie amatorskich radiowych urządzeń odbiorczych przeznaczonych wyłącznie do nasłuchów wymagane jest zezwolenie, zwane dalej „zezwoleniem nasłuchowym”.

§ 3.1. Zezwolenie kategorii I i II na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji indywidualnej może uzyskać osoba fizyczna, która:

- 1) ukończyła 14 lat życia,
- 2) posiada pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, jeżeli nie ukończyła 18 roku życia,
- 3) jest członkiem Polskiego Związku Krótkofalowców (PZK),
- 4) posiada odpowiednie świadectwo uzdolnienia (dokument świadczący o posiadaniu niezbędnych kwalifikacji), wydane przez Państwową Inspekcję Radiową (PIR),
- 5) nie była karana sądowo.

2. Zezwolenie dla żołnierzy w służbie czynnej bądź pracowników cywilnych resortu obrony narodowej wydaje się po przedstawieniu dodatkowej zgody właściwego organu wojskowego.

§ 4.1. Zezwolenie kategorii III i IV na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy może uzyskać osoba fizyczna legitymująca się dokumentem stwierdzającym tożsamość, która:

- 1) ukończyła 14 lat życia,
- 2) posiada pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, jeżeli nie ukończyła 18 roku życia.

2. Zezwolenia kategorii IV nie może uzyskać cudzoziemiec.

§ 5.1. Zezwolenie kategorii I i II na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji klubowej może uzyskać klub PZK lub klub zarejestrowany w PZK.

2. Kierownik radiostacji klubowej i osoby upoważnione do prowadzenia szkolenia w zakresie pracy na radiostacji (operatorzy odpowiedzialni), a także osoby pracujące samodzielnie na radiostacji, powinny:

- 1) mieć ukończone 18 lat życia,
- 2) posiadać zezwolenie indywidualne kategorii I lub II bądź odpowiednie uprawnienia operatorskie.

§ 6. Ustala się następujące uprawnienia operatorskie:

- 1) klasy A — uprawniające do samodzielnej pracy w charakterze operatora amatorskiej radiostacji klubowej objętej zezwoleniem kategorii I,
- 2) klasy B — uprawniające do samodzielnej pracy w charakterze operatora amatorskiej radiostacji klubowej objętej zezwoleniem kategorii II.

§ 7.1. Uprawnienia operatorskie może uzyskać osoba fizyczna, która:

- 1) ukończyła 18 lat życia,
- 2) jest członkiem PZK,
- 3) posiada odpowiednie świadectwo uzdolnienia wydane przez PIR,
- 4) nie była karana sądowo.

2. Uprawnienia operatorskie dla żołnierzy w służbie czynnej bądź dla pracowników cywilnych resortu obrony narodowej wydaje się po przedstawieniu dodatkowo zgody właściwego organu wojskowego.

§ 8. Główny Inspektor PIR ustala zakres wiadomości wymagany do uzyskania świadectwa uzdolnienia oraz tryb sprawdzania tych wiadomości i wydawania świadectw.

§ 9.1. Zezwolenia kategorii I lub II na posiadanie, zakładanie i używanie

radiostacji indywidualnych bądź klubowych oraz uprawnienia operatorskie klasy A lub B wydaje PIR.

2. Zezwolenia lub uprawnienia operatorskie, o których mowa w ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu informacji o klubie lub osobie ubiegającej się o ich wydanie we właściwym organie podległym Ministrowi Spraw Wewnętrznych; organ ten udziela informacji kierując się względami bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

§ 10.1. Podanie o wydanie zezwolenia lub uprawnienia, o którym mowa w § 9. ust. 1, należy składać do okręgowych inspektoratów PIR za pośrednictwem PZK.

2. Główny inspektor PIR ustala wykaz dodatkowych dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o wydanie zezwolenia lub uprawnienia oraz tryb wydawania zezwoleń i uprawnień.

§ 11.1. Zezwolenie nasłuchowe może być wydane każdemu członkowi PZK nie posiadającemu zezwolenia indywidualnego kategorii I lub II bądź uprawnienia operatorskiego klasy A lub B, a także każdemu klubowi PZK lub klubowi zarejestrowanemu w PZK.

2. Zezwolenia nasłuchowe wydają okręgowe inspektoraty PIR zbiorowo na podstawie wykazów imiennych przedstawianych przez PZK.

§ 12.1. PIR może odmówić wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o którym mowa w § 9 ust. 1, jeżeli:

- 1) osoba ubiegająca się o ich wydanie nie spełnia warunków określonych w § 3, 5 i 7,
- 2) urządzenie, na które zezwolenie ma być wydane, nie odpowiada określonym wymaganiom technicznym,
- 3) przemawia za tym względ na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

2. Odmowa wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, podyktowana względami bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, nie wymaga uzasadnienia.

§ 13.1. Cudzoziemcowi przebywającemu czasowo w Polsce może być wydane na czas określony, nie dłuższy niż czas jednorazowego pobytu:

- 1) zezwolenie kategorii I lub II na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskiej radiostacji indywidualnej,
- 2) uprawnienie operatorskie klasy A lub B.

2. Zezwolenie lub uprawnienie operatorskie, o których mowa w ust. 1, może być wydane cudzoziemcowi w razie gdy:

- 1) posiada on zezwolenie radioamatorskie wydane przez państwo, którego jest obywatelem lub na terenie którego stale zamieszkuje — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3—5 oraz § 7 ust. 1 pkt 2—4,
- 2) nie posiada on zezwolenia radioamatorskiego, lecz uzyskał świadectwo uzdolnienia na zasadach ustalonych dla obywateli polskich — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz § 7 ust. 1 pkt 2 i 4.

3. Podanie o wydanie zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o których mowa w ust. 1, cudzoziemiec składa do Głównego Inspektoratu PIR za po-

średnictwem Zarządu Głównego PZK. W podaniu powinny być zawarte następujące informacje:

- 1) dane osobowe oraz informacje określające cel i czas pobytu w Polsce,
- 2) rodzaje, typy i podstawowe parametry techniczne amatorskich urządzeń radiowych, na których będzie pracował,
- 3) nazwa producenta oraz numery fabryczne urządzeń,
- 4) adres zainstalowania urządzeń oraz zgoda właściciela lokalu, obiektu lub nieruchomości, na których terenie będą zainstalowane urządzenia.

4. Zezwolenie lub uprawnienie operatorskie wydane cudzoziemcowi ważne jest tylko na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i podlega zwrotowi do organu wydającego — przed wyjazdem z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 14. Wysokość opłat za wydanie zezwolenia i uprawnienia operatorskiego oraz za używanie amatorskich urządzeń radiowych regulują odrębne przepisy.

§ 15.1. Zezwolenia i uprawnienia operatorskie, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być przez PIR cofnięte lub zawieszone na czas określony:

- 1) w razie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia,
- 2) w razie naruszenia warunków określonych w wydanym zezwoleniu lub uprawnieniu,

3) ze względów na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

2. Zezwolenie oraz uprawnienie operatorskie traci ważność w razie:

- 1) upływu czasu, na jaki zostało wydane,
- 2) niezgłoszenia do PIR w terminie 7 dni informacji o zmianie miejsca zamieszkania przez osobę posiadającą zezwolenie lub uprawnienie,
- 3) zmiany miejsca instalacji amatorskiego urządzenia radiowego (w odniesieniu do zezwoleń),
- 4) zrzeczenia się zezwolenia lub uprawnienia,
- 5) utraty członkostwa w PZK lub skreślenia klubu z rejestru PZK,
- 6) śmierci osoby posiadającej zezwolenie lub uprawnienie.

3. W razie zmiany miejsca instalacji urządzenia radiowego amatorskiego na inne niż określone w zezwoleniu na okres stały lub czasowo, należy w terminie 7 dni od dokonania tej zmiany zawiadomić pisemnie organ, który wydał zezwolenie. Rozpoczęcie pracy urządzenia w nowym miejscu może nastąpić po uzyskaniu nowego zezwolenia.

§ 16. 1. W razie cofnięcia, zawieszenia lub utraty ważności zezwolenia bądź uprawnienia operatorskiego należy w ciągu 7 dni:

- 1) rozebrać urządzenie określone w zezwoleniu na części składowe,
- 2) zwrócić zezwolenie bądź uprawnienie organowi, który je wydał.

2. Na wniosek posiadacza organ, który wydał zezwolenie, może wyrazić zgodę na inny niż określony w ust. 1 sposób postępowania z urządzeniem.

3. W przypadku określonym w ust. 1 organ, który wydał zezwolenie, może zabezpieczyć urządzenie w sposób uniemożliwiający jego używanie.

§ 17. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Łączności może wyrazić zgodę na wydanie zezwolenia:

- 1) kategorii I i II lub uprawnienia operatorskiego klasy A i B — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz § 7 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 2) kategorii IV — osobie, o której mowa w § 4 ust. 2.

Rozdział 3 — Warunki używania radiostacji indywidualnych i klubowych

§ 18. 1. Użytkownicy radiostacji indywidualnych i klubowych obowiązani są w swojej pracy stosować się do warunków określonych w zezwoleniu, przepisów wydanych przez PIR oraz międzynarodowego regulaminu radiokomunikacyjnego.

2. Posiadacz radiostacji (osoba fizyczna lub klub) jest obowiązany do właściwego zabezpieczenia radiostacji przed wykorzystaniem przez osoby nieupoważnione, wykorzystywania radiostacji zgodnie z przeznaczeniem oraz do posiadania wymaganej dokumentacji technicznej.

3. Osoby szkolące się mogą pracować na radiostacji klubowej tylko pod nadzorem kierownika radiostacji lub odpowiedzialnego operatora. Osób szkolących się nie obowiązuje przynależność do PZK.

§ 19. Za pomocą radiostacji amatorskiej można nawiązywać łączność radiową tylko z innymi amatorskimi radiostacjami krajowymi i zagranicznymi, z wyjątkiem amatorskich radiostacji tych krajów, które zgłosiły sprzeciw.

§ 20. 1. Korespondencja radiowa pomiędzy posiadaczami radiostacji amatorskich powinna być prowadzona tekstem jawnym i ograniczać się do wiadomości o charakterze technicznym w zakresie służby amatorskiej oraz wymiany uwag o charakterze ściśle osobistym. Dopuszcza się do stosowania w prowadzonej korespondencji skrótów przyjętych w radiokomunikacji.

2. Używanie radiostacji amatorskiej do przesyłania informacji stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, w tym informacji o charakterze politycznym, wojskowym i gospodarczym, oraz informacji o charakterze propagandy i reklamy jest zakazane.

3. Dopuszcza się przesyłanie za pomocą radiostacji amatorskich wiadomości o katastrofach, klęskach żywiołowych i o innych zagrożeniach, jeśli nie narusza to interesu publicznego.

4. W czasie pracy radiostacji amatorskiej należy w krótkich odstępach czasu, nie dłuższych niż 5 minut, podawać przydzielony znak wywoławczy. W przypadku pracy radiotelefonicznej znak powinien być literowany w całości, a jeżeli w tym czasie używany jest częściej, dopuszcza się identyfikację skróconą.

§ 21. Nadawanie przez klub radioamatorski komunikatów organizacyjnych związanych z jego działalnością statutową w zakresie szkolenia i ruchu amatorskiego wymaga zgody PIR.

§ 22. Posiadacz amatorskiej radiostacji indywidualnej i klubowej jest zobowiązany do prowadzenia dziennika pracy radiostacji, w którym notuje się czas rozpoczęcia i zakończenia każdego nadawania, nawet w razie nienawiązania łączności, oraz znaki wywoławcze wszystkich radiostacji, z którymi nawiązano łączność i które wywoływano.

§ 23. Używanie radiostacji amatorskiej nie może powodować zakłóceń w pra-

cy innych służb telekomunikacyjnych w tym radiokomunikacyjnych oraz stwarzać zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi.

§ 24. W razie utraty radiostacji przeniesienia prawa własności, zniszczenia, demontażu, kradzieży użytkownik obowiązany jest zawiadomić o tym fakcie PIR, a w razie kradzieży — również organy Milicji Obywatelskiej.

§ 25. Kontrolę indywidualnych, klubowych lub doświadczalnych radiostacji przeprowadza PIR. Główny inspektor PIR może upoważnić do kontroli radiostacji amatorskich organ społeczny powołany przez PZK.

Rozdział 4 — Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie doświadczalnych urządzeń radiowych

§ 26. Doświadczalnym urządzeniem radiowym, zwanym dalej „radiostacją doświadczalną”, jest urządzenie nadawcze, nadawczo-odbiorcze lub odbiorcze, używane w celach naukowo-badawczych, produkcyjnych lub związanym z nauczaniem w szkołach.

§ 27. Zezwolenie na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji doświadczalnych wydaje się na czas określony lub nie określony instytutom naukowo-badawczym, uspołecznionym zakładom produkującym urządzenia i sprzęt radiowy oraz szkołom wyższym i średnim, których program nauczania obejmuje elektronikę.

§ 28. Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji doświadczalnej wydaje PIR.

§ 29. 1. Jednostka organizacyjna, która uzyskała zezwolenie określone w § 27, jest obowiązana używać radiostacji zgodnie z podanym przez siebie celem, warunkami ustalonymi w zezwoleniu i międzynarodowym regulaminem radiokomunikacyjnym.

2. Za prawidłową pracę radiostacji doświadczalnej, właściwe jej wykorzystanie i zabezpieczenie oraz prowadzenie wymaganej dokumentacji odpowiedzialny jest kierownik jednostki organizacyjnej.

§ 30. Używanie radiostacji doświadczalnej nie może powodować zakłóceń pracy innych służb telekomunikacyjnych (w tym radiokomunikacyjnych) oraz stwarzać zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi.

§ 31. Za wydanie zezwolenia i używanie doświadczalnych urządzeń radiowych pobiera się opłaty, których wysokość określają odrębne przepisy.

Rozdział 5 — Zezwolenia na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń małej mocy

§ 32. 1. Zezwolenia kategorii III lub IV można uzyskać na posiadanie i używanie urządzeń produkcji przemysłowej dopuszczonych do eksploatacji na terenie kraju. Na posiadanie i używanie urządzeń produkcji własnej można uzyskać zezwolenie (wyłącznie kategorii III) tylko w razie dokonania przez PIR badań technicznych stanowiących podstawę wydania zezwolenia na używanie; koszty przeprowadzonych badań obciążają właściciela urządzenia.

2. Dokonywanie wszelkich zmian parametrów technicznych urządzeń, na które zostało wydane zezwolenie kategorii III lub IV, jest zakazane.

§ 33. 1. Producent lub importer urządzeń dopuszczonych do sprzedaży i eks-

platacji na terenie kraju jest obowiązany załączyć do każdego radiotelefonu o mocy nadajnika do 150 mW lub kompletu radiotelefonów (2 szt.) bądź do każdego urządzenia radiowego zdalnego sterowania książeczkę zawierającą blankiety zezwolenia na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy oraz instrukcję użytkowania.

2. Sprzedawca amatorskiego urządzenia radiowego małej mocy może wydać zakupione urządzenia dopiero po uzyskaniu przez nabywcę w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym zezwolenia na posiadanie i używanie tego urządzenia.

3. Wzór książki blankietowej zawierającej blankiety zezwolenia ustali główny inspektor PIR.

§ 34. Zezwolenie na posiadanie i używanie radiotelefonów o mocy nadajnika większej niż 150 mW (kategorii IV) wydaje PIR z zachowaniem zasad określonych w § 4 osobom fizycznym nie karanym sądownie, po zasięgnięciu informacji o osobie ubiegającej się we właściwym organie podległym Ministrowi Spraw Wewnętrznych (§ 9 ust. 2).

§ 35. 1. Na posiadanie i używanie radiotelefonów małej mocy przywożonych z zagranicy, niezależnie od mocy nadajnika, zezwolenia (kategorii IV) wydaje PIR.

2. Przed wydaniem zezwolenia na posiadanie i używanie radiotelefonów, o których mowa w ust. 1, PIR przeprowadza badania techniczne pod względem zgodności parametrów technicznych z przepisami obowiązującymi w kraju. Koszty przeprowadzania badań obciążają właściciela radiotelefonu.

§ 36. Zezwolenie na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy może być przez PIR w każdym czasie cofnięte lub zawieszone na czas określony, a urządzenie zabezpieczone, w razie naruszenia obowiązujących przepisów, tj. używania urządzenia niezgodnie z przeznaczeniem, wbrew warunkom określonym w zezwoleniu, dokonywania zmian w zezwoleniu albo ze względów na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

§ 37. 1. Użytkownik radiotelefonu małej mocy jest odpowiedzialny za treść prowadzonej korespondencji.

2. Korespondencja powinna:

1) być prowadzona w sposób jawny,

2) ograniczać się do informacji ściśle osobistych.

Dopuszcza się stosowanie skrótów powszechnie przyjętych w radiokomunikacji.

3. Podczas prowadzonej korespondencji należy w krótkich odstępach czasu nadawać przydzielony znak wywoławczy.

4. Nadawanie informacji stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, w tym informacji o charakterze politycznym, wojskowym, gospodarczym, oraz wszelkich informacji o charakterze handlowym, propagandowym i reklamowym jest zakazane.

§ 38. 1. Praca amatorskich urządzeń radiowych małej mocy nie może powodować zakłóceń w pracy urządzeń telekomunikacyjnych.

2. Używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy w zakładach pra-

cy, urzędach, instytucjach, portach morskich i lotniczych oraz dworcach kolejowych jest zakazane.

Rozdział 6 — Odwołania

§ 39. 1. Od decyzji okręgowego inspektoratu PIR w sprawie wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o których mowa w § 9 ust. 1, § 28 i 34, przysługuje odwołanie do głównego inspektora PIR za pośrednictwem właściwego okręgowego inspektoratu PIR w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Decyzja głównego inspektora PIR jest ostateczna.

Rozdział 7 — Przepisy przejściowe i końcowe

§ 40. Zezwolenia i uprawnienia operatorskie, wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia osobom spełniającym warunki określone w rozporządzeniu, zachowują swoją ważność.

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Amatorskiej służby radiowej dotyczy również Rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 27 czerwca 1986 r. w sprawie opłat za używanie radiowych urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i odbiorczych oraz wysokości kar za zwłokę w uiszczaniu opłat. Rozporządzenie to zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw nr 28 z dnia 31 lipca 1986 r. (poz. 137). Przytoczymy te paragrafy rozporządzenia, które dotyczą radiostacji amatorskich.

§ 1. Za używanie radiowych urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i odbiorczych, zwanych dalej „urządzeniami radiowymi”, ustala się opłaty, których wysokość określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Użytkownik urządzeń radiowych uiszcza opłaty za okresy roczne:

- 1) pierwszą — niezwłocznie po otrzymaniu zezwolenia,
- 2) w następnych latach — do końca lutego każdego roku.

2. Jeżeli użytkownik otrzymał zezwolenie na używanie urządzeń radiowych wydane w:

- 1) pierwszym kwartale — uiszcza opłatę za cały rok,
- 2) drugim kwartale — uiszcza opłatę za trzy kwartały,
- 3) w trzecim kwartale — uiszcza opłatę za pół roku,
- 4) czwartym kwartale — uiszcza opłatę za kwartał.

3. W razie zrezygnowania z używania urządzeń radiowych, udokumentowanego zwrotem posiadanego zezwolenia, uiszczonych opłat nie zwraca się.

§ 5. Za zwłokę w uiszczaniu opłat określonych w rozporządzeniu, trwającą dłużej niż 14 dni, pobiera się karę pieniężną w wysokości 20% opłaty rocznej.

§ 6. 2. Opłaty i kary za zwłokę z tytułu używania urządzeń radiowych małej mocy i radiokomunikacji amatorskiej, wymienionych w części V lp. 1, 2 lit. a) oraz lp. 3 załącznika do rozporządzenia, pobierają placówki pocztowo-telekomunikacyjne.

OPLATY ZA UŻYWANIE URZĄDZEŃ RADIOWYCH NADAWCZYCH, NADAWCZO-ODBIORCZYCH I ODBIORCZYCH.

Część V — Radiokomunikacja amatorska i urządzenia radiowe małej mocy.

1. Używanie radiostacji amatorskiej kategorii I i II — opłata roczna zł 300,—
2. Używanie kompletu (2 szt.) przenośnych urządzeń radiotelefonicznych kategorii IV na pasma częstotliwości radiowych powszechnego użytku (niechronione) — opłata roczna:
 - a) o mocy promieniowanej do 150 mW zł 300,—
 - b) o mocy promieniowanej do 1 W zł 3000,—
 - c) o mocy promieniowanej powyżej 1 W zł 8000,—
3. Używanie jednego kompletu urządzeń radiowych małej mocy innych niż wymienione pod lp. 2 lit. a), b) i c) — opłata roczna zł 300,—

7.3. Instrukcja Państwowej Inspekcji Radiowej

Państwowa Inspekcja Radiowa jest organem państwowym podległym Ministrowi Transportu, Żeglugi i Łączności, który wśród licznych innych zadań, nadzoruje pracę radiostacji amatorskich na terenie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Naczelnym organem jest Główny Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej, na czele którego stoi Główny Inspektor PIR. Główny Inspektorat PIR mieści się w Warszawie, przy ul. Obrzeżnej 7. Organami terenowymi są okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej, z których każdy obejmuje swym zasięgiem kilka województw. Okręgowymi inspektoratami kierują okręgowi inspektorzy PIR.

Ruch krótkofalarski w Polsce w stosunku do Głównego Inspektoratu PIR reprezentuje Zarząd Główny Polskiego Związku Krótkofalowców, a w stosunku do okręgowych inspektoratów PIR — zarządy oddziałów wojewódzkich PZK.

Państwowa Inspekcja Radiowa, w oparciu o przytoczone w rozdziale 7.2. rozporządzenie Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności, wydaje szczegółową instrukcję, w której są między innymi określone rodzaje zezwoleń amatorskich i warunki ich uzyskania, warunki uzyskiwania świadectw uzdolnienia, przyznane krótkofalowcom pasma częstotliwości i dopuszczone rodzaje emisji, klasy mocy radiostacji amatorskich i kryteria ich przyznawania, system znaków wywoławczych radiostacji amatorskich w Polsce, prawa i obowiązki posiadaczy zezwoleń, zasady pracy i warunki nadawania

radiostacji amatorskich. Egzemplarze aktualnej Instrukcji Państwowej Inspekcji Radiowej znajdują się do wglądu w zarządach oddziałów wojewódzkich PZK i w klubach krótkofalowców. Zaleca się, aby egzemplarz Instrukcji posiadał każdy krótkofalowiec.

Państwowa Inspekcja Radiowa poza przeprowadzaniem egzaminów na świadectwa uzdolnienia, wydawaniem zezwoleń i uprawnień operatorskich i prowadzeniem ewidencji radiostacji amatorskich nadzoruje nieprzerwanie ich pracę, dokonuje kontroli radiostacji w miejscu ich zainstalowania i nakłada kary za naruszenie warunków zezwolenia lub przepisów. Istnieje gradacja nakładanych kar, poczynając od zwrócenia uwagi i upomnienia, poprzez obniżenie kategorii zezwolenia lub mocy radiostacji, aż do zawieszenia ważności zezwolenia na czas określony i kary najcięższej — całkowitego cofnięcia zezwolenia.

W czasie dokonywania kontroli radiostacji amatorskich, poza sprawdzeniem zgodności radiostacji z warunkami zezwolenia i jej poprawności technicznej, Państwowa Inspekcja Radiowa zwraca szczególną uwagę na poprawność instalacji antenowej i poziom emitowanych przez radiostację częstotliwości leżących poza pasmami amatorskimi, mogących zakłócać pracę innych służb radiokomunikacyjnych oraz odbiór polskich programów radiowych i telewizyjnych.

7.4. Komisje eterowe

Komisje eterowe są społecznym organem kontrolnym Polskiego Związku Krótkofalowców. Na szczeblu Zarządu Głównego PZK działa Główna Komisja Eterowa PZK, zaś przy zarządach oddziałów wojewódzkich — wojewódzkie komisje eterowe PZK. Krótkofalowcy w czasie swej pracy w eterze często spotykają się z działalnością wojewódzkich komisji eterowych czy to w formie koleżeńskiego zwrócenia uwagi na uchybienia podczas pracy w eterze, czy też w formie porady technicznej dotyczącej np. usunięcia zakłóceń w odbiorze telewizyjnym, powodowanych przez radiostację amatorską. Poniżej podajemy regulamin wojewódzkiej komisji eterowej.

Rozdział 1. Postanowienia ogólne

§ 1. Regulamin określa organizację, zakres działania i tryb pracy Wojewódzkiej Komisji Eterowej, zwanej dalej „Komisją”.

§ 2. Komisja jest organem kontrolnym Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK, przy którym prowadzi działalność. Pod względem merytorycznym Komisja podlega Głównej Komisji Eterowej PZK.

§ 3. Komisja działa zgodnie z postanowieniami niniejszego regulaminu oraz wytycznymi, uchwałami i decyzjami Głównej Komisji Eterowej PZK.

Rozdział 2. Zakres działania i uprawnienia Komisji

§ 4. Do zakresu działania Komisji należy:

1. Niesienie pomocy operatorom radiostacji klubowych i wszystkim nadawcom indywidualnym SP, polegającej na podawaniu fachowych, rzetelnych raportów o jakości emisji i informowaniu w przypadku wadliwego działania ich radiostacji.

2. Przeprowadzanie kontroli radiostacji amatorskich w eterze w zakresie przestrzegania przepisów obowiązujących w radiokomunikacji amatorskiej oraz obyczajów krótkofalarskich („ham spirit’u”).

3. Opiniowanie wniosków o podwyższenie limitu mocy.

§ 5. Obszarem działania Komisji jest teren całego kraju.

§ 6. Komisje mają prawo dokonywania kontroli amatorskich urządzeń nadawczo-odbiorczych na terenie własnego województwa po uzyskaniu zgody posiadacza tych urządzeń i uzgodnieniu terminu. Komisje mają również prawo dokonywania doraźnych kontroli w uzasadnionych przypadkach.

Rozdział 3. Organizacja Komisji

§ 7. Członków Komisji typuje i odwołuje ZOW PZK w uzgodnieniu z Główną Komisją Eterową PZK.

§ 8. Komisja powinna składać się z 5 do 7 osób spośród doświadczonych nadawców z długim stażem, dysponujących dobrej klasy sprzętem łączności, w tym: z przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego. W uzasadnionych przypadkach ZOW PZK może zwiększyć skład osobowy Komisji.

§ 9. Nominacje członków Komisji wydaje i wycofuje Zarząd Główny PZK na wniosek ZOW PZK w uzgodnieniu z GKE PZK, na blankiecie według przyjętego wzoru.

Rozdział 4. Tryb pracy Komisji

§ 10. Członkowie Komisji prowadzą nasłuchy na pasmach amatorskich według ustalonego harmonogramu dyżurów. Nasłuchy te powinny być prowadzone przynajmniej w godzinach najbardziej intensywnej pracy stacji amatorskich, dążąc do zapewnienia obserwacji przez jak najdłuższy okres czasu. W uzasadnionych przypadkach członkowie Komisji mają prawo ingerowania doraźnie w eterze lub pisemnie w formie raportów. Raporty sporządza się w przypadku stwierdzenia, że:

- a) stacja pracuje poza pasmem amatorskim lub niezgodnie z obowiązującym podziałem pasm amatorskich („band-planem”),
- b) stacja powoduje przeszkody wskutek emitowania częstotliwości harmonicznych i pasożytniczych,
- c) występują usterki jakości sygnału,
- d) nastąpiło przekroczenie obowiązujących przepisów w innym zakresie niż wymienione w pkt a÷c,
- e) nastąpiło świadome lub nieświadome naruszenie zasad etyki amatorskiej („ham spirit'u”).

§ 17. W przypadkach jaskrawego lub złośliwego przekroczenia przepisów, członkowie Komisji sporządzają raport nasłuchu według przyjętego wzoru nr 1 i wysyłają te raporty poprzez Biuro ZOW PZK każdorazowo na adres domowy nadawcy indywidualnego. Kopię raportu otrzymuje przewodniczący Komisji. W odniesieniu do stacji klubowych, raporty wysyłane są do danego klubu, zaś ich kopie do zwierzchnich władz klubu i do przewodniczącego Komisji. W przypadku powtórzenia się wykroczenia przez daną stację członkowie Komisji sporządzają raporty nasłuchu według wzoru nr 2 i wysyłają każdorazowo przez Biuro ZOW PZK na adres domowy danego nadawcy indywidualnego, natomiast kopie raportu nr 2 wysyła się do przewodniczącego Komisji, do Okręgowego Inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej oraz do właściwego ZOW PZK.

W odniesieniu do stacji klubowych raporty wysyłane są do danego klubu, zaś ich kopie do władz zwierzchnich klubu, do przewodniczącego Komisji, do Okręgowego Inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej oraz do właściwego ZOW PZK. Członkowie Komisji zobowiązani są również do sporządzania raportów w przypadku stwierdzenia pracy nielegalnej radiostacji amatorskiej oraz pracy radiostacji nieamatorskiej w zakresie częstotliwości przewidzianym do wyłącznego użytku służby amatorskiej. W tym przypadku raporty powinny być przesyłane do Okręgowego Inspektoratu PIR, a kopie do ZOW PZK.

§ 12. Komisja odbywa posiedzenia co najmniej raz na kwartał. Termin oraz porządek dzienny ustala przewodniczący Komisji, a w czasie jego nieobecności — zastępca przewodniczącego.

§ 13. Posiedzeniom przewodniczy przewodniczący Komisji lub jego zastępca.

§ 14. W posiedzeniach mogą uczestniczyć z głosem doradczym osoby zaproszone, a w szczególności przedstawiciele OI PIR, KF i UKF manager ZOW PZK oraz inne osoby, których udział w posiedzeniu Komisja uzna za celowy.

§ 15. Rozpatrywanie spraw odbywa się w formie dyskusji.

§ 16. 1. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Komisji. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Przewodniczący Komisji obowiązany jest do sporządzania sprawozdań kwartalnych z działalności Komisji oraz ogólnego raportu nasłuchowego według przyjętego wzoru. Powyższe sprawozdania należy przysyłać do ZOW

PZK, a ich kopie do GKE PZK w terminie 15 dni od zakończenia kwartału.

§ 17. Posiedzenia Komisji powinny być protokołowane. Protokoły podpisuje przewodniczący.

§ 18. Obsługę administracyjną Komisji zapewnia Biuro ZOW PZK.

§ 19. Praca Komisji odbywa się na zasadach społecznych.

§ 20. Komisja powinna współpracować z państwowymi organami kontroli radiostacji amatorskich.

7.5. Statut Polskiego Związku Krótkofalowców

Każdego krótkofalowca polskiego obowiązuje znajomość i przestrzeganie postanowień statutu swej organizacji — Polskiego Związku Krótkofalowców. Poniżej podajemy tekst Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1963 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności — Polskiego Związku Krótkofalowców. Zarządzenie to zostało ogłoszone w Monitorze Polskim nr 70 z dnia 24 września 1963 r. (poz. 346).

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1963 r. w sprawie uznania Polskiego Związku Krótkofalowców za stowarzyszenie wyższej użyteczności Dz.U. nr 34 (poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Krótkofalowców”, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

STATUT POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCÓW

Rozdział 1 — Przepisy ogólne

§ 1. Polski Związek Krótkofalowców jest organizacją kierującą całokształtem spraw krótkofalarstwa w Polsce, powołaną do prowadzenia w tej dziedzinie szkolenia, kwalifikowania i zatwierdzania osiągnięć sportowych oraz do reprezentowania polskiego krótkofalarstwa w kraju i za granicą.

§ 2. Polski Związek Krótkofalowców, w skrócie PZK, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 3. 1. Terenem działania PZK jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Siedzibą władz naczelnych PZK jest m.st. Warszawa.

§ 4. PZK używa odznak i pieczęci według wzorów ustalonych przez Zarząd Główny i zatwierdzonych przez właściwe organy administracji państwowej.

Rozdział 2 — Cele i środki działania

§ 5. Celem działania PZK jest:

1) rozwój krótkofalarstwa w Polsce,

2) współdziałanie z właściwymi organami administracji państwowej oraz organizacjami społecznymi w zakresie rozwoju gospodarki narodowej i umacniania obronności kraju przez politechnizację społeczeństwa w dziedzinie krótkofalarstwa,

3) amatorska działalność badawcza i naukowo-techniczna w zakresie radiokomunikacji amatorskiej,

4) amatorska działalność sportowa,

5) krzewienie wiedzy z zakresu radiokomunikacji amatorskiej.

§ 6. Cele określone w § 5 PZK realizuje przez:

1) zrzeszenie osób zajmujących się amatorską służbą radiową w Polsce,

2) ułatwianie członkom zaopatrywania się w sprzęt radiowy,

3) współpracę z organizacjami, które swą działalnością obejmują również radioamatorstwo,

4) organizowanie zawodów i konkursów,

5) udzielanie pomocy klubom radioamatorskim zarejestrowanym w PZK oraz koordynację ich działalności,

6) inicjowanie wydawania poradników dla radioamatorów i krótkofalowców, jak również czasopism i książek z zakresu krótkofalarstwa,

7) organizowanie i prowadzenie kursów, odczytów, wystaw i imprez.

Rozdział 3 — Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 7. Członkowie PZK dzielą się na zwyczajnych, nadzwyczajnych i honorowych.

§ 8. 1. Członkiem zwyczajnym PZK może być każda osoba fizyczna po złożeniu deklaracji i uzyskaniu zezwolenia na posiadanie i używanie radiostacji amatorskiej, wydanego przez Ministerstwo Łączności.

2. Członkiem nadzwyczajnym PZK może być każda osoba fizyczna po złożeniu deklaracji na członka.

§ 9. 1. Członków zwyczajnych i nadzwyczajnych posiadających obywatelstwo polskie przyjmuje zarząd oddziału PZK.

2. Członków zwyczajnych i nadzwyczajnych posiadających obce obywatelstwo przyjmuje Prezydium Zarządu Głównego PZK.

§ 10. 1. Członek nadzwyczajny z chwilą uzyskania zezwolenia na posiadanie i używanie radiostacji amatorskiej staje się członkiem zwyczajnym.

2. Członek zwyczajny z chwilą utraty zezwolenia na posiadanie i używanie radiostacji amatorskiej staje się członkiem nadzwyczajnym.

§ 11. Członkiem honorowym może być osoba fizyczna szczególnie zasłużona dla rozwoju radiokomunikacji lub krótkofalarstwa. Godność członka honorowego nadaje Krajowy Zjazd na wniosek Zarządu Głównego PZK.

§ 12. 1. Młodzież szkolna w wieku od lat 14 do 18 może należeć do PZK zrzeszając się w klubach szkolnych.

2. Młodzież nieszkolna w wieku od lat 14 do 18 może należeć do PZK na zasadach określonych przez Zarząd Główny.

§ 13. Obowiązkiem członków zwyczajnych i nadzwyczajnych jest:

1) branie czynnego udziału w pracach PZK oraz przestrzeganie postanowień statutu, regulaminów i uchwał władz PZK,

- 2) przestrzeganie przepisów dotyczących krótkofalarstwa i radioamatorstwa oraz zasad amatorstwa i etyki krótkofalarskiej,
- 3) krzewienie koleżeńskiej solidarności oraz dbanie o dobre imię krótkofalarstwa polskiego,
- 4) regularne opłacanie składek członkowskich.

§ 14. 1. Członkowie zwyczajni mają prawo:

- 1) wybierać i być wybierani do władz PZK,
- 2) korzystać z urządzeń PZK oraz z pomocy w zakresie sprzętu i materiałów.

2. Członkowie nadzwyczajni posiadają wszystkie prawa członków zwyczajnych, z wyjątkiem czynnego prawa wyborczego do władz naczelnych i wojewódzkich PZK.

§ 15. 1. Przynależność do PZK ustaje w razie:

- 1) śmierci członka,
- 2) dobrowolnego wystąpienia, zgłoszonego na piśmie zarządowi oddziału,
- 3) skreślenia z listy członków przez zarząd oddziału z powodu zalegania z opłatą składek członkowskich za okres przekraczający 6 miesięcy,
- 4) wykluczenia przez zarząd oddziału z powodu:
 - a) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych,
 - b) nieprzestrzegania postanowień statutu, uchwał i zarządzeń władz stowarzyszenia,
 - c) działania na szkodę PZK.

2. Od uchwały w sprawie wykluczenia przysługuje członkowi prawo odwołania się do wyższych władz stowarzyszenia aż do Krajowego Zjazdu włącznie.

Rozdział 4 — Władze naczelne PZK

§ 16. Władzami naczelnymi PZK są:

- 1) Zjazd Krajowy,
- 2) Zarząd Główny,
- 3) Główna Komisja Rewizyjna,
- 4) Główny Sąd Koleżeński.

§ 17. Zjazd Krajowy jest najwyższą władzą PZK.

§ 18. 1. Zjazd Krajowy zwyczajny zwoływany jest przez Zarząd Główny co trzy lata.

2. Zjazd Krajowy nadzwyczajny zwoływany jest na wniosek:

- 1) Zarządu Głównego,
- 2) Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 3) co najmniej $\frac{1}{3}$ liczby członków zwyczajnych PZK,
- 4) $\frac{3}{4}$ liczby oddziałów wojewódzkich.

§ 19. W Zjeździe Krajowym biorą udział:

- 1) z głosem decydującym — delegaci wybrani na zjazdach wojewódzkich według zasad ustalonych przez Zarząd Główny,
- 2) z głosem doradczym — członkowie honorowi, członkowie Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej, Głównego Sądu Koleżeńskiego, prezesi

oddziałów wojewódzkich oraz inne osoby zaproszone przez Zarząd Główny.
§ 20. Termin, miejsce oraz porządek obrad Zjazdu Krajowego podaje Prezydium Zarządu Głównego do wiadomości oddziałom wojewódzkim na piśmie nie później niż na 5 tygodni przed terminem Zjazdu Krajowego.

§ 21. Do kompetencji Zjazdu Krajowego należy:

- 1) ustalanie wytycznych działalności PZK,
- 2) udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu,
- 3) wybór prezesa i 20÷30 członków Zarządu Głównego,
- 4) wybór 5 członków i 2 zastępców członków Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 5) wybór 5 członków i 2 zastępców członków Głównego Sądu Koleżeńskiego,
- 6) nadawanie godności członka honorowego,
- 7) uchwalanie wniosków w sprawie zmian statutu PZK,
- 8) rozpatrywanie wniosków zgłoszonych na Zjazd Krajowy,
- 9) ustalanie wysokości składek członkowskich,
- 10) ustalanie i zatwierdzanie regulaminów stowarzyszenia.

§ 22. 1. Zjazd Krajowy jest prawomocny przy obecności co najmniej połowy ilości delegatów wybranych na zjazdach wojewódzkich. Uchwały jego zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem uchwał dotyczących wniosków o zmianę statutu, które zapadają większością głosów $\frac{2}{3}$ obecnych delegatów i uchwał dotyczących wniosków o rozwiązanie PZK, które zapadają większością $\frac{3}{4}$ głosów obecnych delegatów.

2) Uchwały innych władz naczelnych zapadają zwykłą większością głosów.
3) Wybór władz naczelnych PZK następuje w głosowaniu tajnym na okres 3 lat.

§ 23. W razie ustąpienia członka z władz naczelnych PZK, władze te w czasie trwania kadencji mogą dokooptować do swego grona nowego członka. Ilość dokooptowanych członków nie może przekraczać $\frac{1}{4}$ ilości członków tych władz ustalonych statutem.

§ 24. Członkowie Zarządu Głównego nie mogą być wybierani do Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego.

§ 25. 1. Zarząd Główny PZK kieruje pracą PZK i odpowiada za swą działalność przed Zjazdem Krajowym.

2. Do kompetencji Zarządu Głównego PZK należy w szczególności:

- 1) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań z działalności stowarzyszenia i bilansów,
- 2) zatwierdzanie preliminarzy budżetowych,
- 3) tworzenie i likwidacja jednostek organizacyjnych PZK,
- 4) uchwalanie regulaminów dla wszystkich organów PZK, z wyjątkiem przewidzianych w § 30 pkt 7,
- 5) zwoływanie Zjazdów Krajowych,
- 6) ustalanie zasad wyboru delegatów na zjazdy,
- 7) występowanie z wnioskami w sprawie nadania członkostwa honorowego,
- 8) nadawanie odznak honorowych za zasługi położone w realizacji zadań stowarzyszenia,
- 9) rozpatrywanie wniosków Głównej Komisji Rewizyjnej,
- 10) wykonywanie uchwał Zjazdu Krajowego,

11) zawieszanie uchwał zjazdów wojewódzkich i uchylanie uchwał zarządów wojewódzkich, jeżeli są niezgodne ze statutem i regulaminami.

§ 26. Posiedzenia Zarządu Głównego odbywają się co najmniej 2 razy do roku.

§ 27. 1. Prezydium Zarządu Głównego stanowią prezes oraz wybrani przez Zarząd Główny ze swego grona: 2—3 wiceprezesi, sekretarz, skarbnik oraz 3—4 członkowie.

2. Do kompetencji Prezydium Zarządu Głównego należy:

- 1) kierowanie ogólną działalnością i gospodarką finansową stowarzyszenia,
- 2) zaciąganie zobowiązań finansowych w imieniu PZK,
- 3) opracowywanie projektów regulaminów,
- 4) sporządzanie sprawozdań, bilansów i budżetów,
- 5) przedstawianie Zarządowi Głównemu wniosków w sprawie tworzenia i likwidacji jednostek organizacyjnych PZK,
- 6) powoływanie komisji do określonych zadań,
- 7) przyjmowanie na członków zwyczajnych i nadzwyczajnych PZK osób posiadających obce obywatelstwo,
- 8) wyznaczanie i wysyłanie delegatów PZK na międzynarodowe konferencje i zjazdy krótkofalarstwa,
- 9) przyjmowanie i zwalnianie pracowników biura PZK i Centralnego Biura QSL,
- 10) występowanie z wnioskami o nadanie odznak honorowych,
- 11) reprezentowanie PZK na zewnątrz.

3. Posiedzenia Prezydium odbywają się co najmniej raz w miesiącu.

§ 28. 1. Oświadczenia w zakresie praw i obowiązków majątkowych PZK podpisuje prezes lub jeden z wiceprezesów oraz sekretarz lub skarbnik.

2. Dokumenty finansowe podpisuje prezes lub jeden z wiceprezesów oraz skarbnik i główny księgowy.

§ 29. 1. Główna Komisja Rewizyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego i sekretarza.

2. Posiedzenia Głównej Komisji Rewizyjnej odbywają się co najmniej 2 razy w roku.

3. Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej mają prawo uczestniczenia z głosem doradczym w posiedzeniach Zarządu Głównego.

§ 30. Do kompetencji Głównej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) kontrola całokształtu działalności PZK, a szczególnie jego działalności finansowej i gospodarczej,
- 2) przedstawianie Zjazdowi Krajowemu uwag i wniosków w sprawie działalności finansowej i gospodarczej Zarządu Głównego,
- 3) przedstawianie Zarządowi Głównemu uwag i wniosków dotyczących jego działalności finansowej i gospodarczej,
- 4) rewizja ksiąg, dokumentów, inwentarza i kasy Zarządu Głównego,
- 5) składanie wniosków na Zjeździe Krajowym w sprawie udzielenia absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu,
- 6) instruowanie i nadzorowanie działalności komisji rewizyjnych oddziałów wojewódzkich,

7) opracowywanie regulaminów dla Głównej Komisji Rewizyjnej i komisji rewizyjnych oddziałów wojewódzkich.

§ 31. Główny Sąd Koleżeński rozpatruje i wydaje orzeczenia w sprawach wykroczeń członków przeciwko postanowieniom statutu, regulaminów i uchwał władz PZK oraz przeciwko etyce krótkofalarskiej, jak również rozstrzyga spory między poszczególnymi członkami.

Rozdział 5 — Oddziały Wojewódzkie

§ 32. Władzami oddziału wojewódzkiego są:

- 1) zjazd wojewódzki,
- 2) zarząd wojewódzkiego oddziału,
- 3) komisja rewizyjna oddziału wojewódzkiego.

§ 33. Zjazd wojewódzki jest najwyższą władzą oddziału wojewódzkiego.

§ 34. 1. Zjazd wojewódzki zwyczajny zwoływany jest przez zarząd wojewódzkiego oddziału PZK raz w roku.

2. Zjazd wojewódzki nadzwyczajny zwoływany jest na wniosek:

- 1) zarządu oddziału wojewódzkiego,
- 2) komisji rewizyjnej oddziału wojewódzkiego,
- 3) co najmniej $\frac{1}{3}$ liczby członków,
- 4) Prezydium Zarządu Głównego PZK.

§ 35. W zjeździe wojewódzkim biorą udział:

- 1) z głosem decydującym — członkowie zwyczajni PZK zamieszkali na terenie działania danego oddziału; członkowie nadzwyczajni (§ 14 ust. 2) wybrani na delegatów na walnych zebraniach klubów według zasad ustalonych przez zarząd oddziału,
- 2) z głosem doradczym — przedstawiciele władz naczelných PZK, prezisi klubów, jeżeli nie zostali wybrani delegatami, oraz inne osoby zaproszone przez zarząd oddziału wojewódzkiego.

§ 36. Termin, miejsce oraz porządek obrad zjazdu wojewódzkiego podaje zarząd oddziału nie później niż na 3 tygodnie przed terminem zjazdu wojewódzkiego.

§ 37. Do kompetencji zjazdu wojewódzkiego należy:

- 1) rozpatrywanie sprawozdań z działalności oddziału oraz zatwierdzanie rocznych budżetów,
- 2) udzielanie absolutorium ustępującemu zarządowi oddziału,
- 3) wybór zarządu oddziału w składzie 5÷9 członków i komisji rewizyjnej w składzie 3÷5 członków i 2 zastępców,
- 4) rozpatrywanie wniosków zgłoszonych na zjazd wojewódzki,
- 5) wybór delegatów na Zjazd Krajowy.

§ 38. 1. Zjazd wojewódzki jest prawomocny przy obecności co najmniej połowy ilości członków zwyczajnych, o których mowa w § 35 pkt 1, a uchwały jego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Uchwały innych władz oddziału wojewódzkiego zapadają zwykłą większością głosów.

3. Wybór władz wojewódzkich PZK następuje w głosowaniu tajnym na okres 3 lat.

§ 39. Przepisy § 23 i 24 stosuje się odpowiednio do władz oddziału wojewódzkiego.

§ 40. Zarząd oddziału wojewódzkiego wybiera ze swego grona prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika oraz QSL-managera.

§ 41. 1. Zarząd oddziału wojewódzkiego kieruje pracą oddziału i odpowiada za swą działalność przed zjazdem wojewódzkim i Zarządem Głównym.

2. Do kompetencji zarządu wojewódzkiego oddziału należy w szczególności:

1) kierownictwo i koordynacja pracy krótkofalarskiej na terenie działania oddziału,

2) prowadzenie ścisłej ewidencji nadawców i nasłuchowców,

3) powoływanie komisji stałych i niestałych do wykonania określonych zadań,

4) udzielanie pomocy klubom w szkoleniu krótkofalowców,

5) współpraca z innymi organizacjami,

6) prowadzenie propagandy krótkofalarstwa,

7) reprezentowanie oddziału na zewnątrz,

8) przydzielanie znaków nasłuchowych,

9) prowadzenie oddziałowego biura QSL,

10) prowadzenie biblioteki fachowej,

11) ubieganie się o sprzęt dla członków oddziału,

12) wydawanie legitymacji członkowskich,

13) rozprowadzanie znaczków i druków PZK,

14) administrowanie majątkiem oddziału,

15) wykonywanie uchwał Zarządu Głównego i zjazdu wojewódzkiego.

§ 42. Posiedzenia zarządu oddziału wojewódzkiego odbywają się przynajmniej raz na 2 miesiące.

§ 43. 1. Oświadczenia w zakresie praw i obowiązków majątkowych PZK podpisuje w imieniu zarządu prezes lub wiceprezes i skarbnik w ramach uprawnień przekazanych przez Zarząd Główny.

2. Dokumenty finansowe podpisuje prezes lub wiceprezes i główny księgowy.

§ 44. 1. Do komisji rewizyjnej oddziału wojewódzkiego mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 29 i § 30 pkt 1÷5.

2. Komisja rewizyjna oddziału wojewódzkiego sprawuje nadzór nad pracą klubowych komisji rewizyjnych.

3. Komisja rewizyjna oddziału wojewódzkiego w sprawowaniu swych funkcji kieruje się wytycznymi i instrukcjami Głównej Komisji Rewizyjnej, której składa sprawozdania.

Rozdział 6 — Kluby PZK

§ 45. 1. Podstawową komórką organizacyjną PZK jest klub. Kluby mogą być tworzone w zakładach pracy, szkołach, gromadach, dzielnicach, miastach, przy stowarzyszeniach i organizacjach społecznych itp.

2. Zasady organizacji i działalności klubów ustalają regulaminy wydane przez Zarząd Główny.

3. Kluby na terenie województwa tworzą wojewódzki oddział PZK.

4. W ramach PZK mogą istnieć również kluby specjalistyczne obejmujące zasięgiem działania teren całego kraju (np. DX-Klub), działające na podstawie własnych regulaminów, zatwierdzonych przez Zarząd Główny. W działalności swojej kluby te podlegają bezpośrednio Zarządowi Głównemu PZK.

§ 46. 1. W klubach mogą być tworzone sekcje krótkofalarskie, ultrakrótkofalarskie itp.

2. Kluby współpracują z zarządem oddziału wojewódzkiego oraz z instytucjami i organizacjami społecznymi, prowadzącymi działalność w zakresie radioamatorstwa.

§ 47. Władzami klubu są:

- 1) walne zebranie członków klubu,
- 2) zarząd klubu,
- 3) komisja rewizyjna klubu.

§ 48. 1. Walne zebranie członków jest najwyższą władzą klubu.

2. Walne zebranie członków powinno odbywać się co najmniej raz w roku.

3. Walne zebranie może być zwoływane w zależności od potrzeb z inicjatywy zarządu klubu, na wniosek co najmniej $\frac{1}{3}$ ogólnej liczby członków klubu, na wniosek komisji rewizyjnej klubu lub zarządu oddziału wojewódzkiego PZK.

§ 49. Do kompetencji walnego zebrania członków klubu należy:

- 1) rozpatrywanie sprawozdań z działalności klubu oraz uchwalanie budżetu,
- 2) udzielanie absolutorium ustępującemu zarządowi klubu,
- 3) wybór zarządu klubu w składzie 5÷9 członków i komisji rewizyjnej klubu w składzie 3÷5 członków i 2 zastępców,
- 4) rozpatrywanie wniosków zgłoszonych na walne zebranie,
- 5) wybór delegatów na zjazd wojewódzki,
- 6) przedstawianie zarządowi oddziału wojewódzkiego wniosków w sprawie wykluczenia członków.

§ 50. 1. Walne zebranie członków jest prawomocne przy obecności co najmniej połowy członków klubu, a uchwały jego zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem uchwały dotyczącej rozwiązania klubu, która jest podejmowana zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków klubu.

2. Uchwały innych władz klubu zapadają zwykłą większością głosów.

3. Wybór władz klubu następuje w głosowaniu tajnym na okres 1 roku.

§ 51. Przepisy §§ 23 i 24 stosuje się odpowiednio do władz klubu.

§ 52. Zarząd klubu kieruje pracą klubu i odpowiada za swą działalność przed walnym zebraniem członków i zarządem oddziału wojewódzkiego PZK.

§ 53. Zarząd klubu wybiera ze swego grona prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika, gospodarza oraz QSL-managera.

§ 54. 1. Do zarządu klubu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 1÷3, 5÷7, 9÷12, 14 i 15.

2. Ponadto do kompetencji zarządu klubu należy:

- 1) prowadzenie szkolenia i udzielania członkom pomocy w samokształceniu,
- 2) występowanie z wnioskami o przydział znaku nasłuchowego,

3) wykonywanie uchwał walnego zebrania członków klubu i wyższych władz PZK.

§ 55. 1. Oświadczenia w zakresie praw i obowiązków majątkowych podpisuje w imieniu zarządu prezes lub wiceprezes i skarbnik w ramach uprawnień przekazanych przez Zarząd Główny.

2. Dokumenty finansowe podpisuje prezes lub wiceprezes i skarbnik.

§ 56. 1. Komisja rewizyjna klubu kontroluje całokształt pracy, a w szczególności działalność finansową i gospodarczą klubu, kierując się wytycznymi walnego zebrania członków oraz wytycznymi komisji rewizyjnej oddziału wojewódzkiego PZK, której składa sprawozdania.

2. Do komisji rewizyjnej klubu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 29.

Rozdział 7 — Kluby radioamatorskie rejestrowane w PZK

§ 57. Stowarzyszenia, których statuty przewidują organizowanie i popieranie ruchu radioamatorskiego, mogą zgłaszać tworzone przez nie kluby radioamatorskie do rejestracji w terenowo właściwych zarządach oddziałów PZK.

§ 58. PZK zobowiązany jest do udzielenia zarejestrowanym klubom radioamatorskim pomocy w zapewnieniu instruktorów i wykładowców do szkolenia.

§ 59. Stowarzyszenia, w skład których wchodzi kluby radioamatorskie zarejestrowane w PZK, zobowiązane są w zakresie prowadzenia tych klubów do przestrzegania wytycznych, i wskazówek organów PZK oraz ścisłej współpracy z tymi organami w zakresie wymiany doświadczeń technicznych i organizacyjnych.

Rozdział 8 — Fundusze i majątek PZK

§ 60. Na fundusze PZK składają się:

- 1) wpisowe i składki członkowskie,
- 2) dochody uzyskane z imprez oraz innego rodzaju działalności, na którą stowarzyszenie otrzymało zezwolenie właściwych organów administracji państwowej,
- 3) dotacje państwowe,
- 4) darowizny,
- 5) inne wpływy.

§ 61. Majątek ruchomy klubu nie pochodzący z dotacji wyższych władz PZK będzie użytkowany wyłącznie przez dany klub. Przekazanie tego majątku innemu komórkom PZK może nastąpić jedynie na podstawie uchwały walnego zebrania członków danego klubu.

§ 62. W razie rozwiązania PZK majątek stowarzyszenia przechodzi na własność organizacji, które będą kontynuowały działalność PZK, a w braku takich organizacji — na własność Skarbu Państwa.

WYKAZ LITERATURY

1. Bawej S., Masajada E.: *Krótkofalarstwo*. Wyd. Harcerskie, 1969
2. Bawej S.: *Metodyka nauczania telegrafii*. ZG PZK, 1969
3. Bawej S.: *Operator Krótkofalowiec*. ZG PZK, 1969
4. Bieńkowski Z., Lipiński E.: *Anteny KF i UKF*. WKiŁ, 1978
5. Biuletyn Polskiego Związku Krótkofalowców
6. Chojnacki W.: *Układy półprzewodnikowe w urządzeniach krótkofalarskich*. WKiŁ, 1972
7. Chojnacki W.: *Układy scalone w urządzeniach krótkofalarskich*. WKiŁ, 1983
8. Chojnacki W.: *Instalowanie i wyposażenie radiostacji amatorskich*. WKiŁ, 1986
9. Chojnacki W.: *Układy nadawcze i odbiorcze dla krótkofalowców*. WKiŁ, 1979
10. Chojnacki W.: *Amatorska łączność radiotelefoniczna FM w pasmie 144 MHz*. ZG PZK, 1983
11. Girulski R.: *Amatorskie urządzenia krótkofalowe*. WNT, 1971
12. Jacyk Z., Kupczyk Z.: *Dyplomy krótkofalarskie*. ZG PZK, 1969
13. Jokiel T.: *Międzynarodowe zawody krótkofalarskie*. ZG PZK, 1977
14. Kossobudzki L., Ładno J.: *Amatorskie nadajniki KF i UKF*. WKiŁ, 1969
15. Konwicki J., Konwiński W., Lachowski Z.: *Amatorska pelengacja — łowy na lisa*. WKiŁ, 1974
16. Kossobudzki L., Konwiński W., Ładno J.: *Podręcznik radioamatora krótkofalowca*. WKiŁ, 1970
17. Leszczyński J.: *Cyfrowe układy scalone w urządzeniach KF i UKF*. ZG PZK, 1985
18. Masajada E., Masajadowa F.: *Informator UKF*. ZG PZK, 1968
19. Praca zbiorowa: *Informator krótkofalowca*. WKiŁ, 1972, 1973, 1974, 1975
20. Praca zbiorowa: *Poradnik radioamatora*. WKiŁ, 1978
21. Słomczyński K.: *Łowy na lisa*. Wyd. Harcerskie, 1974
22. Słomczyński K.: *Amatorska radiolokacja sportowa*. ZG PZK, 1981
23. Szpakowski Z.: *Pomiary w praktyce krótkofalarskiej*. WKiŁ, 1978
24. Żidan A., Milobar B.: *Układy tranzystorowe dla radioamatorów*. WKiŁ, 1978

